

om man i sin Tid havde overdraget til Næringsdrivende, til Skomagere, Snebtere og Strædere, at ubearbejde Udkast til den. Jeg vil overfor denne Bemærkning tillade mig at yttre den Formening, at hvis man havde overdraget, som han ønskede det, til Handlende og Haandværkere at ubearbejde et Forslag til Lov om Sagsførerverningen, saa vilde et saadant Lovforslag vistnok være blevet adskilligt sundere og fornuftigere end det, hvorfor han idag førte Ordet; thi hans Tale gik jo i Grunden ud paa, at man skulde tilstaae en fuldstændig mindstkrænket Frihed og bortkaste alle mulige Stranker. Man burde for det Første ikke gjøre Forskjel imellem de forskjellige Examenscharakterer, man burde dernæst ikke gjøre Forskjel imellem, om det er fuldstændig juridisk Examen, Vedkommende har, eller kun dansk juridisk Examen, og endelig — det var hans Consequents og en naturlig Consequents af hele hans Tankegang — burde man i Grunden slet ingen Examen fordrer. Jeg er ikke bange for at gjentage, hvad jeg nys sagde, at jeg er overbevist om, at dersom man henstillede Spørgsmaalet til alvorlig Overveielse af fornuftige og bestindige Handlende og Haandværkere, vilde de meget betakke sig for at faae en saadan Ordning. Det Forslag, som det ærede Medlem saaledes anbefalede, var, som jeg sagde, i Virkeligheden en Consequents af hele hans Tanke, at nemlig Sagsførervirksomheden skulde og maatte betragtes som Næring, men denne Tanke er, som jeg ligeledes tillod mig at bemærke, noget aldeles Forkeert. Det kan gaae an at overlade til Borgerne at udvælge den Skomager, de ville betro at sye deres Støvler osv., fordi der ikke er nogen stor Risiko eller Fare derved; det er Ting, de fleste Borgere med nogenlunde Sikkerhed kunne bedømme. Men jeg tillader mig at paastaae, at naar der er Spørgsmaal om at vælge Sagsførere, bevæger man sig paa et Gebeet, hvor Borgerne i Almindelighed ingenlunde ere saaledes hjemme, at de ere istand til at kunne vælge med nogen Sikkerhed. Dertil kommer, at de Interesser, som betroes Sagsførerne, mange Gange ere af den største Betydning og ofte i Virkeligheden i den Forstand kunne kaldes Velfærdsanliggender, at den flete Skade ikke kan oprettes, saaledes som den unægtelig

kan, naar man har faaet et Par Støvler, som ere mindre gode. Dette kunde udføres videre, men Tiden er for kostbar til at spille mange Ord derpaa. Der er imidlertid en Hovedsag, som det ærede Medlem mærkbarlig nok slet ikke har Blik for, og det er, at man skal see Sagsførernes Stilling ikke blot overfor de enkelte Borgere, hvis Sager de udføre, men som Led i den hele Retspleie og dens Udvikling. Det lader sig ikke nægte, at det, om der overhovedet i Landet skal blive øvet tilfredsstillende Retspleie, beroer — tør jeg sige — fuldt saa meget paa Sagsførernes Virksomhed som paa Dommernes, og intet Land er i Sandhed tjent med, at dets Retspleie kommer i Forsald, og at der udvikler sig Mistillid og Misnøie, ja, Foragt for hele Retspleien. Denne Side af Sagen gjør, at Sagsførervirksomheden er noget Andet, noget meget Mere end en blot Næring, forsaavidt man derved mener, at det skulde være en Sag, som alene maa sees fra de enkelte Borgeres private oconomiske Interessesers Synspunkt.

Det ærede Medlems Udtalelser skal jeg iøvrigt hermed forlade. Jeg forlangte Ordet i Anledning af en Bemærkning, der fremkom fra den ærede Ministers Side. Han har ønsket at fremkalde en Discussion om denne Sag; han har, hvis jeg ikke har forstaaet ham urigtigt, ikke just nogen stor Forventning om, at denne Sag skulde blive bragt tilende i denne Session, men ikke desto mindre vil han ikke tage Lovforslaget tilbage. Han maa altsaa formeentlig gaae ud fra, at der kan komme noget Udbytte ud af Discussionen om Sagen. Jeg vil henstille til ham, om hans Forventninger i denne Henseende ere blevne opfyldte, hvad der allerede er foresaldet idag. Den ærede Minister brugte imidlertid en Udtalelse, som virkelig undrede mig. Han sagde, idet han henholdt sig til et Foredrag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rismestad), at man maatte gaae ud fra, at det foreliggende Lovforslag, seet i Belysning af de nu tilstedeværende Forhold, var gavnligt, eller dog overveiende gavnligt. Dette er nu det ærede Medlems Mening, som jeg nys nævnte; for mit eget Vedkommende skal jeg udtale, at det stiller sig for mig meget tvivlsomt, om den